

Júlia

Rachael Thomas

A szerelem dallama

Catherine George

Villámlástól mennydörgésig

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információátvitelt vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy helyszínnel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Rachael Thomas, 2019 – Vinton Kiadó Kft., 2021
A Júlia 723. eredeti címe: *Seducing His Convenient Innocent*
(Harlequin, Mills & Boon Modern Romance)
• Magyarra fordította: Bakay Dóra

© Catherine George, 2008 – Vinton Kiadó Kft., 2021
A Júlia 724. eredeti címe: *The Millionaire's Rebellious Mistress*
(Harlequin, Mills & Boon Modern Heat)
Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2011)
• Magyarra fordította: Várnai Péter

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 723-724. számában, 2021
Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-260-1

• Kép: Shutterstock

A HARLEQUIN® és ™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2021

- A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.
- Felelős kiadó: dr. Bayer József
- Főszerkesztő: Vaskó Beatrix
- Műszaki vezető: Sárai Szabó Mária
- Telefon: +36-1-781-4351; e-mail cím

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:
www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Rachael Thomas

A szerelem dallama

ELŐHANG

London, tavasszal

Lysandros Drakakis megbűvölten nézte, ahogy Ria Armstrong elfoglalja helyét a zongoránál. Úgy kívánta ezt a nőt, mint még soha senkit.

A teremben teljes csend uralkodott. Mindenki várta az előadás kezdetét, melyet Lys az üzleti partnerei számára szervezett London egyik lelegegánsabb szállodájában.

Milyen szép is Ria! Magas, karcsú, magabiztos. Most minden szem rá szegeződött, várták, hogy elkezdje a játékát. Lys azonban arról álmodozott, hogy a nő viszonzza a csókjait, és végül megadja magát az ő szenvedélyes ostromának.

Tudta, hogy Ria nem sokáig fog ellenállni neki, de már alig várta, hogy ez a megadás bekövetkezzen.

A húga, Xena szerint tökéletesen összeillenek. Ő mutatta be őket egymásnak, és két hónapja Lys igyekezett a legjobb oldaláról mutatkozni a szépséges Ria előtt. Nem sürgette a nőt, ami eddig egyáltalán nem volt jellemző rá. A Kyrával való kapcsolata óta, mely tíz évvel ezelőtt viharos szakítással végződött, soha nem akart többet egy nőtől, mint csupán pillanatnyi kielégülést.

Annak ellenére, hogy Riával kapcsolatban többre vágyott, folyton azon járt az esze, milyen lesz majd a karjában tartania, és alig várta, hogy a nő megadja magát neki. De eddig nem jutottak tovább néhány csóknál...

Ria ujjai most finoman megérintették a billentyűket, és a férfi lehunyt szemmel arról fantáziált, milyen lesz, amikor ezek a karcsú ujjak az ő testén vándorolnak.

A művésznő már a legelején egyértelműen az értésére adta, hogy a koncertekre való felkészülés és a sok gyakorlás minden idejét lefoglalja, és nem hajlandó belemenni egy komoly kapcsolatba. Lysandros azonban már rég elhatározta, hogy amint befejeződik az évad, és lementek a koncertek, elviszi magával Riát Görögországba. Ott majd virágba borul a szerelmük, mint nyaranta a sziget, amely a férfi menedékekül szolgált.

Viharos taps rángatta vissza a jelenbe. Vajon meddig álmodozhatott? Ria éppen mosolyogva meghajolt. A komolyzenei előadók egyik legnagyobb csillaga volt, mégis szeretett kisebb koncerteket adni, ahol új érdeklődőket nyerhetett meg a művészetének.

Amikor a közönség hosszas ováció után az étterem felé szállingózott, Lys odament a nőhöz, aki épp a kottáit pakolta össze. Lysandros érezte, hogy Ria lehet az a nő, aki visszaadja a szerelembe vetett hitét, ahogy azt Xena jövendölte.

– Fantasztikus koncert volt – szólalt meg mellette Samuel Andrews, aki nemrég írt alá egy szerződést, melyben tíz luxusjachtot rendelt Lys cégétől.

– Bizony az – helyeselt Lysandros, de aztán gyorsan visszafordult Riához, mert el akarta mondani neki, mennyire csodálja a játékát, és szeretne volna megkérdezni, hajlandó lenne-e vele vacsorázni. – Ha megbocsátasz...

Meg sem várta az üzletfele válaszát, mert semmi sem érdekelt Rián kívül. Néhány nap múlva vissza kell térnie Görögországba, és a naptára tele volt az elkövetkező hetekre. Már előre fáj neki a nő hiánya.

Szokatlan érzés volt ez, hiszen az utóbbi tíz évben csupán jelentéktelen kalandjai voltak, és úgy cserélgette a nőket, mint más a fehérneműjét.

Ria visszafogott, mégis elbűvölő mosolyt villantott rá.

– Csodálatosan játszottál – mondta neki Lys, és a zongorának támaszkodott.

A nőn hosszú, fekete estélyi ruha volt, mely szabadon hagyta gömbölyű vállát. Haját kontyba fogta a tarkóján, amit a férfi szintén szexinek talált. Lelki szemeivel már látta, ahogy kibontja, miközben összefonódva az ágyra zuhannak...

– Köszönöm – felelte Ria. – Azért jöttél, hogy meghívj vacsorázni? – kérdezte, miközben a szemében vidám szikra gyúlt.

Lys nem tudott ellenállni a kísértésnek, hogy megérintse, ezért közelebb lépett hozzá, és kisimított egy tincset az arcából. Aztán lehajolt, és csókot lehelt a meglepett lány ajkára. Csak utána válaszolt:

– Igen, szeretnék veled vacsorázni. A hétvégén vissza kell térnem Görögországba.

– Máris? – kérdezte Ria rekedten, ami jelezte, hogy ő is kívánja a férfit.

– Sajnos igen.

– Nos... még találkoznom kell Hansszal, a karmesterrel, hogy megbeszéljünk néhány részletet a műsorral kapcsolatban, de aztán ráérek. – Kicsit hallgatott, majd így folytatta: – Én is szeretnék veled lenni.

– Remekül hangzik – jegyezte meg Lys. – És sokat ígérően.

Ria kissé elpirult.

– Veled akarom tölteni ezt az estét... és az éjszakát.

Lysandros belenézett a nő szép barna szemébe.

– Biztos vagy benne?

Tudatni akarta vele, hogy hajlandó várni, és nem akarja őt semmire sem kényszeríteni. Riának éreznie kell, hogy ő dönt.

– Tökéletesen – hangzott a felelet, és a nő hangjában annyi eltökéltség csengett, hogy Lys teste már ettől lángba borult.

– Gondoskodni fogok róla, hogy felejthetetlen éjszaka legyen, *agape mou* – suttogta a fülébe, és gyengéden megcsókolta.

– Most viszont el kell mennem, hogy beszéljek Hansszal – emelte fel a kottákat Ria. – Tudod, milyen türelmetlen. És neked is el kell vegyülnöd a vendégek között.

Ártatlan mosolya újra meg újra elbűvölte Lysandrost, és úgy érezte, hogy mióta ismeri ezt a nőt, ő is más ember lett.

A húga, Xena annyira biztos volt benne, hogy Ria az igazi a számára, hogy kijelentette: nem az a kérdés, eljegyzi-e a barátnőjét, hanem csak az, hogy mikor.

Ria tisztában volt vele, hogy merész döntést hozott a ma estével kapcsolatban. Arra készült, hogy Lysnek ajándékozza a szüzességét. Annak ellenére, hogy a férfi a legjobb barátnője bátyja, és annak ellenére, hogy ő még nem áll készen egy tartós kapcsolatra. De úgy érezte, hogy a férfi mellett új életre kelt, és mindennél jobban vágyott rá, hogy együtt legyenek.

Belépett a hatalmas koncertterembe. Már alig várta, hogy túl legyen a megbeszélésen Hansszal, és végre Lysandroshoz siethessen.

Korán ért oda, még egyedül volt, úgyhogy leült a zongora mellé. Miközben az ujjai könnyedén kalandoztak a billentyűkön, gondolatai a legutóbbi csókjuk körül jártak. Már ebből a csókból tudta, hogy ez az éjszaka tényleg különleges lesz. Hirtelen elkapta a szenvedély, és most már szívét-lelkét beleadta a romantikus darabba, amelyet játszott. Mire a végére ért, az egész teste lángolt a Lysandros iránt érzett vágytól.

– Nagyon szép volt – hallotta hirtelen Hans hangját, közvetlenül a háta mögül.

Ijedten megfordult, mert úgy érezte, mintha rajtakapták volna valami intim dolgon, amit nem akart világgá kürtölni.

– Miért nem szóltál, amikor megjöttél? – kérdezte Hans tőle kissé bosszúsan.

– Hogy megtörjem a varázst? – A karmester tetőtől talpig szemügyre vette. – Csodásan játszottál, tűzzel és szenvedéllyel.

A férfi közelebb lépett hozzá, és Ria félni kezdett. Hans lehelete alkoholtól bűzlött, és a tekintete sem tetszett neki. De talán csak túlreagálja a dolgot.

– Beszéljük át a repertoárt, ahogy kérted – indítványozta, hogy szakmai mederbe terelje a találkozózt.

– Jó, de előtte még játssz nekem valamit – kérte Hans.

Ria lapozgatni kezdett a kották között, és pillantása a kivilágított belső kertre tévedt. Nyáron bizonyára tele lenne emberekkel, de most egy lelket sem látott.

– Legyen ez itt – mutatott Hans az egyik kottára, és még közelebb araszolt hozzá.

Ria a billentyűkre tette a kezét, és megpróbált a zenére koncentrálni. Egyre jobban ellazult, de az előadása meg sem közelítette az iménti szenvedélyes játékot. Miután a darab véget ért, Hans a meztelen vállára tette a kezét, amitől Ria megdermedt. Fel kellene állnia, villant az agyába, de meg sem tudott mozdulni. A félelem megbénította.

A férfi nyilván beleegyezésnek vélte a mozdulatlanságát, és a keze lejjebb vándorolt, egészen a melléig.

– Ne! – jött meg végre Ria hangja, és hátrahőkölt, csakhogy pont a férfiba ütközött. – Mit művelsz?

Ki akarta szabadítani magát Hans szorításából, amely olyan erős volt, hogy már fáj. Csakhogy a férfi vasmarokkal szorította, és ő fogságba esett.

– Csak megadom, amire vágysz. – Hans hangja rekedt volt, fenyegető.

– De én nem akarom! – Ria tovább küzdött. Rosszullét tört rá, tudta, hogy muszáj elmenekülnie innen.

Ellökte magát a zongorától, amely egy mély, hamis akkordot adott ki magából. Mint egy fenyegető kiáltás...

Hans ekkor teljes testével ráhajolt, a hangszerhez szegezve, és vadállatiasan megcsókolta. Közben felhúzta a ruháját, amely hangos reccsenéssel elszakadt.

– Engedj el! – követelte Ria, de a hangja csak kétségbeesett sikolyként visszhangzott a teremben. A férfi azonban sokkal erősebb volt nála, és esze ágában sem volt elereszteni.

– Neeem! – kiáltott fel Ria pánikba esve. Ennek nem szabad megtörténnie! – Hagyd abba!

– Mi az ördög folyik itt? – hallatszott hirtelen egy hang a terem végéből.

Hans szorítása végre-valahára enyhült, és Ria a padlóra rogyott. Estében megkapaszkodott a zongoraszékből, és ráborulva zokogni kezdett.

Még hallotta, hogy Hans azzal mentegeti magát, csak azt tette, amit Ria is akart.

– Jól van? – hallotta újra az aggódó hangot, és amikor felemelte a fejét, egy kedves arcú nőt pillantott meg, aki aggódva hajolt fölé. – Ne féljen, már elment.

– Ó, hála az égnek! – nyögött fel Ria. – Ki tudja, mi történik, ha maga nem toppan be.

– A gazember! – csóválta a fejét a hölgy. – Még szerencse, hogy velem volt Philip és Josh.

– Philip és Josh? – visszhangozta értetlenül Ria, miközben a nő a vállára terítette a blézerét. – Ne aggódjon, mindjárt itt lesznek a rendőrök. Philip és Josh pedig visszatartja azt a szemétládát, amíg meg nem érkeznek.

Riának most végre leesett a tantusz, miért volt olyan ismerős a nő hangja. Judith Jones volt az, a nagyszerű karmester, akit nemrég ismert meg.

Nagy nehezen felállt, és próbálta összeszedni magát. A ruha felsőrésze szakadtan fityegett le róla.

Judith átölelte.

– Ne is törődjön a ruhájával! Csak az számít, hogy még időben érkezünk.

– Ha... ha maga és a társai nem toppannak be...

– De itt vagyunk. És most már nem kell félnie. Miután beszélt a rendőrökkel, és feljelentést tett, ma este eljön hozzám, majd én gondoskodom róla, hogy megnyugodjon. Ma este semmiképp sem maradhat egyedül.

– Köszönöm – motyogta Ria, és ekkor eszébe jutott Lysandros.

Ilyen állapotban nem mehet el hozzá.

Hiába ígérte meg neki, nem töltheti vele az éjszakát. Képtelen lenne elmesélni, mi történt vele.

Pedig annyira készült erre az estére! De a történetek után úgy érezte, nem tudná elviselni, ha egy férfi hozzáérne. Még az a férfi sem, akibe beleszeretett.

1. FEJEZET

Majdnem hat hét telt el azóta, hogy Ria utoljára látta Lysandrost, és fülig szerelmesen megígérte neki, hogy vele tölti az éjszakát. Hat hete odalett a magabiztossága és a reménye, hogy kettejük között létrejött valami egészen különleges.

Nem volt más választása, mint hogy minden kapcsolatot megszakítson a férfival, hiszen különben el kellett volna mesélnie, mi történt vele aznap este, és erre egyszerűen nem lett volna képes.

Az óta a bizonyos nap óta egyetlenegyszer sem ült a zongorához. Még csak ránézni sem tudott a hangszerre, különben azonnal megrohanták volna a szörnyű emlékek.

Csakhogytörtént valami, ami miatt Riának szembe kellett néznie a lehetőséggel, hogy kénytelen lesz találkozni a férfival. Xena, Lys húga és az ő legjobb barátnője autóbalesetet szenvedett, és most kórházban van.

Ria a privát kórterem ágya mellett ült, amikor berohant Lysandros, és egyenesen az alvó hűgára meredt. Ria szíve hevesen vert. Meg sem mozdult, és úgy tűnt, a férfi nem veszi észre, mert az ágyhoz lépett, és aggódva nézte a húga horzsolásokkal teli arcát. Ahogy meghallotta a hírt, nyilván azonnal repülőre ült, hogy idejőjjön Athénból.

Lys most felemelte a fejét, és a pillantása találkozott a nőével. A tekintete üres volt.

– Ria? – kérdezte, de mintha lélekben egész máshol járt volna. – Mióta vagy itt?

– Reggel óta.

A férfi szemében kérdések ültek, melyekre azonban ő nem tudta a választ.

– Meddig fog még aludni?

A sötét öltöny úgy simult Lys atletikus termetére, mintha ráöntötték volna. Ria szíve megsajdult, de hát a múlton nem érdemes rágódni.

Ellenállt a kísértésnek, hogy felálljon és a férfi karjába vesse magát.

– Mivel reggel nagyon izgatott volt, az orvosok nyugtatót adtak neki – mondta, anélkül hogy a férfira nézett volna. – Egy darabig még aludni fog, és utána is álmos lesz. A fejsérülései miatt lehet, hogy gondok lesznek az emlékezőtehetségével.

– Amnézia? – Lysandros szeme tágra nyílt a döbbenettől.

– Nem emlékszik a balesetre és a közvetlenül előtte történetekre – magyarázta óvatosan Ria. – De mivel tudja, hogy kicsoda, talán csak a traumát próbálja leküzdeni az emlékezetkieséssel, és máskülönb mindenre emlékezni fog.

– Pontosan mi is történt?

Ria tanácstalan volt. Hogyan mesélhetne a balesetről anélkül, hogy ne árulná el a barátnője szerelmi kapcsolatát, amely időközben véget ért? Talán ez a viszony az oka, hogy Xena kórházba került, de ennek már semmi jelentősége.

Ahogy az ő Lys iránti vonzalmának sincs.

Ria szent ígéretet tett a barátnőjének, hogy hallgatni fog a Ricardóhoz fűződő viszonyáról, hiszen a férfi nő. De Xena sem a férfira, sem Ria ígéretére nem emlékezett tegnap.

Ria a lelkiismeretével küszködött. Ha Ricardo nem szakít Xenával, hogy megmentse a házasságát, talán a balesetre sem kerül sor.

A két barátnő osztozott egy londoni lakáson, és Xena a baleset előtt úgy hagyta el a házat, hogy nem szólt Riának, aki akkor már aludt. A nő most szemrehányást tett magának, amiért talán megakadályozhatta volna a tragédiát.

– Mondd el, mi történt! – szólította fel Lys, visszarángatva a jelenbe.

– Egy kocsí áthajtott a piroson, és nekiment Xena autójának, ami a feje tetejére állt – mondta Ria, és megborzongott. A halántékára szorította az ujjait, amikor elképzelte a borzalmas jelenetet.

– Ria, jól vagy? – lépett oda hozzá Lysandros, és kezét a karosszék karfájára tette.

Ria úgy érezte magát, mint amikor Hans csapdába ejtette a zongoránál. Időre volt szüksége, hogy magához térjen.

– Miattam ne aggódj, most csak Xena számít – felelte tompa hangon.

A férfi felegyenesedett, és hirtelen óriásinak tűnt. Ahogy Ria belenézett a sötét szemébe, azon tűnődött, vajon Lys érez-e még iránta valamit.

– Beszéltem az orvosokkal – folytatta, miközben alvó barátnőjét nézte. – Reggel már magához tért. A karja és a könyöke eltört, de rendbe fog jönni. Mindenesetre jó darabig nem tud majd hegedülni.

És ez lesz a legkisebb problémája, tette hozzá gondolatban. Hiszen Xena elveszítette a férfit, akit szeretett – már ha egyáltalán emlékezni fog rá.

Ria kikaplogta a könnyeket a szeméből. Felállt, és az ablakhoz sétált.

– Az már egészen biztos, hogy nem tudja elkezdni az őszi koncertszezont – mondta. Azt is elhallgatta Lysandros elől, hogy barátnője amúgy is ki akart lépni a zenekarból.

– Akkor az lenne a legjobb, ha hazajönne Görögországba – vélte a férfi, és Riára pillantott.

A lány elgondolkodott a javaslaton. Igen, a barátnője ott nyugalomban gyógyulhatna, de akkor ő nem állhatna mellette, nem segíthetné. Viszont így a Ricardóval való viszonyra sem derülne fény, hiszen a férfi egy szót sem szólna a történekről, az biztos.

– Igen, azt hiszem, ez lenne a legjobb – mondta végül.

Közben lázasan járt az agya: vajon Lys magyarázatot követel majd tőle azért, mert nem találkozott vele azon a hat héttel ezelőtti estén?

– És veled mi van? – kérdezte a férfi gyengéden, és Ria nagyot nyelt. – Látom, hogy megviselt ez a dolog.

A hangjából együttérzés csendült ki, pedig ő nem akarta, hogy Lys aggódjon érte.

A férfi ekkor odalépett hozzá, és kisimított egy tincset az arcából. Pont, mint akkor, a koncert után, gondolta Ria.

– Szerintem te is sokkot kaptál – állapította meg Lysandros. – Nem szeretném, ha magadra maradnál.

– Jól vagyok – motyogta Ria, és hátrált egy lépést.

– Szerintem Xena örülne neki, ha mellette lennél Görögországban – mondta a férfi, de érződött a hangjából, hogy ő is boldog lenne, ha magával vihetné Riát.

– Azt hiszem, jobb, ha maradok.

Lysandros figyelmesen nézte Riát. Most farmer és pulcsi volt rajta, az arcán semmi smink.

Vajon mért vonzódik annyira ehhez a nőhöz?

És Ria miért hagyta faképnél, holott megígérte neki, hogy együtt fogják tölteni a koncert utáni éjszakát?

Amikor Xena megmozdult, félresöpörte a gondolatait. Ria a barátnője mellett termett.

– Megjött Lysandros – mondta neki halkán, amikor a lány kinyitotta a szemét, és zavart tekintettel körülnézett.

Amikor megpróbált felülni az ágyban, fájdalmas grimaszra torzult az arca.

– Lys? – nyögte Xena elkínzottan.

– Azonnal indultam, amikor meghallottam a baleset hírért – mondta neki a bátyja, és megfogta a kezét.

– De még csak most utaztál haza! – motyogta Xena, mire a férfi és Ria összenéztek. Már hat hete, hogy Lysandros elhagyta Londont, és hazarepült Athénba. A lánynak nyilvánvalóan kiesett az emlékezetéből az eltelt idő.

– Balesetem volt? – kérdezte bizonytalanul Xena.

– Igen, megsérültél egy autóbalesetben – válaszolta gyengéden Ria.

– Nem emlékszem – sóhajtotta elkínzottan Xena. – Semmire sem emlékszem.

– Ne aggódj emiatt – nyugtatta meg Ria. – Beütötted a fejed, azért estek ki ezek a dolgok. Ez teljesen normális. Tudod mit? Megyek, és megkeresem az orvost.

– Ne menj el! – szól rá azonnal Xena. – Érzem, hogy valami más is történt. Valami nem stimmel köztetek, érzem.

– Most ne velünk foglalkozz! – intette Lys, miközben Ria megigazította a párnákat.

– Az a fő, hogy együtt vagytok – mormolta Xena, és azok ketten nem mertek egymás szemébe nézni.

– Hát persze. Miért ne lennének? – mondta lesütött szemmel a férfi.

Ria rögtön felfogta, hogy a kegyes hazugság a beteg érdekében történt, és nem mert ellenkezni.

Aztán egy idő után Lys megszólalt:

– Ha Xenát kiengedik a kórházból, hazaviszem Görögországba, és gondoskodom róla. Te pedig velünk tartasz – nézett áthatóan Riára.

– Nem hinném, hogy szükség lenne erre – vetette ellen a lány.

Lysandros azonban alig várta, hogy a közelében tudhassa. Úgy kívánta, mint még soha. És ki akarta deríteni, miért nem lett az övé azon az éjszakán.

Ria, mintha olvasni tudna a gondolataiban, hátralépett, hogy szabaduljon a kisugárzásától. Talán Lysnek igaza van, és vele kellene mennie, hogy tisztázzák a helyzetet...

Még itt, a kórházban is szikrázott köztük a levegő.

– Xena, szeretnéd, ha Ria velünk jönne Görögországba? – szegezte a hűgának a kérdést a férfi.

– Naná! – vágta rá a lány, és egyikükről a másikukra nézett, mintha ki akarná deríteni, mi folyik itt.

– Akkor megszervezem az utat – felelte a bátyja, és indulni készült. Mintha nem viselné el, hogy ilyen közel van Riához, mégsem érintheti meg. – Mielőtt elmegyek, még beszélek az orvossal – közölte, majd távozott.

Ahogy becsukta maga után az ajtót, azt hitte, egyedül marad, de tévedett. Ria követte.

Mindketten távolabb sétáltak, nehogy Xena meghallja, miről beszélgetnek.

– Miért hagytad meg Xenát abban a hitben, hogy mi ketten együtt vagyunk? – támadt neki Ria a férfinak.

– Azért, mert nem szeretném, ha felizgatná magát – felelte kifejezéstelen arccal Lys.

– Nem tarthatok veletek Görögországba, és nem tehetünk úgy, mintha minden a legnagyobb rendben lenne! – fakadt ki Ria.

A férfi óvatosan közelebb lépett hozzá, a hangja gyengéd és rábeszélő volt.

– Ria, Xena a legjobb barátnőd, és szüksége van rád.

A lány arckifejezése elutasító volt, miközben karba fonta a kezét.

– Pontosan tudod, hogy minden áldott nap hosszú órákig gyakorolnom kell.

Vajon fél attól, ami kettőnk között van? – merült fel a gondolat Lysandrosban.

– Xena villájában is van zongora, és biztos vagyok benne, hogy semmi kifogása nem lesz azellen, hogy ott gyakorolj. – Azt nem árulta el, hogy neki magának is van egy zongorája az athéni lakásában, mert nem akarta még jobban elriasztani a lányt. De már a gondolat is lázba hozta, hogy Ria azon játszik, csak neki.

– Nem. Londonban kell maradnom – kötötte az ebet a karóhoz Ria, és a hangja már-már rémültnek tűnt.

Lysandros tudta, hogy Xenának tényleg szüksége lesz a barátnőjére, míg lábadozik, különösen akkor, ha rádöbben, hogy nem egyhamar fog tudni újra hegedülni.

És nekem is szükségem van rá, ismerte el magában a férfi vonakodva. Aztán gyorsan témát váltott.

– Miért indult útnak Xena egyedül? Nem szokott éjszaka a városban furikázni.

– Nem tudtam, hogy elment. Vitatkoztunk valamin, aztán elrohant.

– Találkozni akart talán valakivel? – találgatta Lysandros.

– Azt hiszem, igen.

– Kivel? – akarta tudni a férfi.

– Egy barátnőjével...

– És te mit csináltál ezalatt?

Lys azóta már többször kifaggatta a húgát, és tőle tudta, hogy Ria nem randizik senkivel, de most újra feltámadt benne a féltékenység.

– Elmentem aludni, és azt hittem, Xena is lefeküdt.

A lány tudta, hogy Lysandros nem fogja ennyiben hagyni, és egy idő után ki fogja szedni belőle az igazságot azzal az éjszakával kapcsolatban. És azzal kapcsolatban is, amikor megígérte, hogy együtt lesznek...

– Említetted, hogy vitatkoztatok. Miről volt szó? – kérdezte a férfi, és érdeklődéssel figyelte, mennyiféle érzelem suhan át Ria arcán.

– Már nem fontos. Ne foglalkozz vele.

Lys nem is hitte volna, hogy a szerény és kedves Ria Armstrong ilyen kemény dió lesz.

– A testvérem kórházban fekszik, és semmire sem emlékszik a balesettel kapcsolatban. Kutya kötelességem, hogy törődjek vele, és mindent megtudjak a balesettel kapcsolatban.

– Egy férfiről beszélgettünk – mondta vonakodva a lány. – Többet nem kell tudnod.

Ám ezzel csak felpiszkálta a férfit.

– Ez a férfi az oka, hogy faképnél hagyta? – terelte új irányba a társalgást Lysandros. – Árukl el végre, miért vetted el a kapcsolatainkat.

– Ennek már semmi jelentősége – hártotta Ria.

– De igenis van – makacskodott a férfi. Egyszerűen muszáj kiderítenie, mi történt voltaképpen.

– Megcsókoltál, és azt mondtad, velem töltöd az éjszakát. Mondd, Ria, végül meggondoltad magad? A lány levegőért kapkodott.

– Nem! – tiltakozott.

– Akkor miért nem jöttél el? Mitől féltél?

– Nem félek semmitől. Egyszerűen csak nincs helye az életemben egy férfinak. Akkor sem volt, és most sincs.

Jobb lesz, ha ezt a beszélgetést Görögországban folytatjuk, gondolta Lysandros. Ott Riának nem lesz más választása, mint hogy előbb-utóbb elmesélje, mi történt.

– Xenának nagy szüksége lesz most rád – bizonygatta, majd hozzátette: – És nem kell megtudnia, hogy már nem vagyunk együtt, mert az visszavetheti a gyógyulásban. Akárhogy is, most ott kell állnunk mellette... mint egy pár.

Ria alig tudta megállni, hogy fel ne üvöltjön dühében. Tessék, most belesétált a saját csapdjába, amelybe Lysandros ügyesen becsalogatta.

Ahogy azonban kissé lehiggadt, kénytelen volt belátni, hogy a férfinak igaza van. Ha Xena gyógyulásához az kell, hogy ő Görögországba utazzon, és úgy tegyen, mintha még mindig egy pár lennének Lysandrosszal, akkor megteszi. Nem azért, mert a férfi követeli tőle, hanem a barátnője gyógyulásáért.

Abban bízott, hogy amint berendezkednek Xena villájában a festői szigeten, Lys visszatér majd Athénba, hiszen a cégével kell foglalkoznia.

Ennek ellenére nem akarta könnyen beadni a derekát.

– Ez nem tisztességes tőled – jegyezte meg szemrehányóan. – De mindent meg kell tennem, és meg is fogok tenni a barátnőmért.

Közben a szíve vadul vert, mert a férfi olyan jóképű volt, hogy a lélegzete is elállt tőle. Orrában érezte ismerős, csábító illatát, és csak nehezen tudta levenni róla a szemét. Semmi esetre sem szabad újra beleszeretnie! – figyelmeztette magát.

– Amint Xena szállítható lesz, hazarepülünk Görögországba. Veled – tette hozzá Lys a félreértések elkerülése végett.

– Hát jó... veletek megyek, de csak rövid időre.

Ria kétségek között hányódott. Ott akart lenni Xena mellett, hogy mindenben a segítségére legyen, ugyanakkor meg akarta óvni magát az újabb szívfájdalmaktól.

– Nem rövid időre, Ria, hanem egész nyárra. Azt hiszem, Xena megérdemli, hogy a barátnője mellette legyen. Szüksége van rád, és talán nem túl nagy áldozat, ha egy mesés szép görög szigeten

töltöd a nyarat, egy luxusvillában, ahol egy kiváló zongora is a rendelkezésedre áll.

Az átkozott gazember! – füstölgött magában a lány. Tudja, hogy Xenáért mindent megtennék...

Lysandros teljes mértékben kihasználta a helyzetet, és Ria belátta, hogy nincs más választása, mint hogy velük tartson. Sajnos a teste ugyanúgy reagált a férfi közelségére, ahogy legutóbb, amikor együtt akarta tölteni vele az éjszakát, és minden porcikája érte sóvárgott.

Vajon elsiette a dolgot, amikor Hans támadása után megszakította a kapcsolatot Lysandrosszal? Lehetséges, hogy a férfi megértette volna a helyzetet, ha ő elmeséli neki, mi történt?

Nem. Semmi értelme nem lett volna belemenni ebbe. Ő csak egy újabb trófea lett volna Lys gyűjteményében, ostobaság lett volna mást gondolnia. És most sem számít többet a férfinak, mint bármelyik egyéjszakás kalandja.

– Hát jó. Veletek megyek, de nem azért, mert erre kértél... vagyis inkább kényszerítetted, hanem azért, hogy Xenával legyek.

– És azért, mert tisztáznunk kell bizonyos dolgokat – tette hozzá Lys, és átható pillantást vetett rá.

– Nem tartozom neked semmilyen magyarázattal – jelentette ki Ria határozottnak szánt hangon, és nagyon kellett igyekeznie, ne látsszon meg rajta, mennyire a férfi hatása alá került. – Majd szépen kitérünk egymás útjából.

– Xena úgy tudja, hogy együtt vagyunk. Nem hinném, hogy elősegítené a gyógyulását, ha aggódna miattunk. Nem fogjuk kerülgetni egymást, erre mérget vehetsz.

2. FEJEZET

Xena és Ria két teljes napot tölthettek kettesben a villában, de a mai napon Lysandros vissza fog térni Athénból, és Riának felállt a szőr a hátán, ha erre gondolt.

Ráadásul Xena emlékei még mindig nem tértek vissza, és ez el fogja kedvetleníteni a férfit.

Ria együttérző pillantást vetett a barátnőjére. Szegény, semmire sem emlékszik a balesetet megelőző hetek történéseiből. A tudata nyilván elnyom minden kellemetlenséget: Ricardo szakítását, a Riát ért erőszakos támadást, azt, hogy ő elhagyta Lysandrost, mielőtt az övé lett volna... és nem utolsósorban magát az autóbalesetet.

– Ez annyira bosszantó! – kesergett a barátnője. – Miért nem tudom felidézni a történeteket?

Ria leült mellé, és megfogta a kezét.

– Ne aggódj, előbb-utóbb emlékezni fogsz. Az orvos azt mondta, hogy sokat kell pihened, és nem szabad idegeskedned.

– Annak mindenesetre örülök, hogy Lysandros ma hazajön, és mindnyájan meglátogatjuk anyát – mosolyodott el Xena. – Nincs kedved játszani nekem valamit? Talán a zene segít visszahozni az emlékeimet.

– Talán majd később – felelte kitérően Ria. Hans támadása óta rettegett leülni a zongorához, de nem akarta Xenát terhelni a félelmeivel. Sajnos rá sem tudott nézni a hangszerre, ami mély aggodalommal töltötte el.

– Fáradt vagyok – sóhajtotta Xena. – Azt hiszem, most lepihenek egy kicsit.

Ria fájó szívvel nézett utána. Bárcsak többet tehetne a barátnőjéért!

Hiányzott neki a régi, csupa élet és vidámság Xena.

Az eltelt két nap alatt nem volt nehéz úgy tennie, mintha Lys és ő még mindig egy pár lennének. De amint a férfi megérkezik, nehéz dolga lesz, különösen azért, mert még mindig hihetetlenül vonzódik hozzá.

Mélyet sóhajtott, miközben a nagy üvegajtóhoz ment, amely a teraszra vezetett. Gyönyörű kilátás nyílt a tengerre, a nap sugarai megcsillantak a lágy hullámokon.

Hirtelen észrevett egy fehér motorcsónakot, amely gyorsan közeledett a szigethez. A hajó nemsokára kikötött, és Ria szíve nagyot dobbant, amikor Lysandros szállt ki belőle, és egyenesen felpillantott a teraszra, ahol ő állt. Gyorsan hátralepett, nehogy a férfi észrevegye.

Pár perc múlva léptek koppantak a márványpadlón, ahogy a férfi belépett a villa előcsarnokába. Ria nyugalmat kényszerített magára, és amikor a férfi elé ment, igyekezett semleges hangot megütni.

– Szervusz, Lysandros!

Remélhetőleg sikerült palástolnia az idegességét. Bármit kell is eljátszania Xena előtt, szentül elhatározta, hogy amikor kettesben lesz Lysandrosszal, meg fogja tartani a három lépés távolságot.

– Szia, Ria!

A férfi hűvös hangja éles ellentétben állt a forró és mohó pillantással, amellyel tetőtől talpig szemügyre vette a nőt. Ria bőre bizseregni kezdett, és most már biztos volt benne: Lys pontosan tudja, hogy ő ugyanúgy vonzódik hozzá, mint régen.

Istenem, hogyan fogja távol tartani magát ettől a hihetetlenül jóképű pasitól?

– Hogy van Xena? – Ez volt a férfi első kérdése.

– Jól, most épp lepihent.

– Visszatért már az emlékezete?

– Nem, még nem.

– Semmi az égadta világon? – Lys hangjából csalódottság érződött. – A telefonban kissé nyugtalannak tűnt.

Odasétált a hallban álló zongorához, és nekitámaszkodott. A hatalmas üvegajtón át a

virágözönben pompázó kertet nézte, mely mögött ott csillogott a napfényben fürdő tenger.

– Nincs könnyű helyzetben. Elveszítette az emlékezetét, veszélybe került a zenészkarrierje, és még sokáig nem fog tudni hegedülni, amiből némi vigaszt meríthetne.

– Xena azt mesélte, hogy te sem játszol a zongorán, pedig nekem azt állítottad, hogy mindennap órákat kell gyakorolnod.

A levegő megtelt feszültséggel.

– Ez igaz. Tényleg gyakorolnom kellene – ismerte be Ria. A támadás óta ránézni sem tudott a hangszerre, nemhogy játszani rajta. A szörnyű élmény és a zongora valahogy összekapcsolódott a tudatában.

Elszántan ragaszkodott a tervéhez, miszerint semmit sem árul el Lysandrosnak mindabból, ami aznap történt, és ami miatt megszakított vele minden kapcsolatot. Xena pedig még mindig nem emlékezett rá, hogyan vigasztalta őt, és hogyan biztatta, hogy bízson meg a bátyjában, és meséljen el neki mindent. Ez persze most kapóra jött Riának, mert így megmenekült attól, hogy magyarázatot kelljen adnia a viselkedésére.

– Tulajdonképpen miért nem gyakorolsz, Ria? Xena imádja, amikor játszol... és én is.

A férfi közelebb lépett a lányhoz, de amikor az hátrahőkölt, megállt.

– Én... én... – dadogta Ria, mert fogalma sem volt, hogyan tudná megindokolni a dolgot anélkül, hogy el ne árulná magát.

– Xenával ellentétben téged semmi sem akadályoz.

– Tudom, de azért vagyok itt, hogy neki segítsek, nem ezért, hogy álló nap zongorázzak.

Ria érezte a férfi arcszeszének illatát, ami arra a napra emlékeztette, amikor utoljára megcsókolták egymást. Igyekezett nem gondolni rá, milyen lelkesen készült az estére, pedig akkor is tudta, hogy a férfi tapasztalt csábító, aki az egyéjszakás kalandokat kedveli.

Meg kell hagyni, vele kapcsolatban türelmes volt, elég időt hagyott az udvarlásra, az ismerkedésre. Eleinte Ria azt hitte, csak azért ilyen visszafogott, mert ő a húga barátnője, de hamarosan kiderült, hogy több rejlik emögött. Lysandros tisztelte őt, és nem tűnt annak a playboynak, akinek Xena lefestette. Úgy bánt vele, mintha ő egészen különleges nő lenne...

– Ez az igazság, Ria? Xena kedvéért vagy itt? – kérdezte most a férfi bársonyos hangon, mintha itt helyben el akarná csábítani.

– Persze hogy ez az igazság. Azért vagyok itt, hogy Xenát támogassam, és ne magamra vagy a karrieremre gondoljak.

– Mi történt hat hete, a koncert után? Mit titkolsz előlem?

A lány semmit sem szeretett volna jobban, mint végre elárulni a nyomasztó titkot, de egyszerűen képtelen volt rá. Ráadásul ők ketten már nincsenek együtt, úgyhogy semmi értelme sem lenne egy effajta vallomásnak.

– Semmi a világon – válaszolta abban a reményben, hogy Lys végre abbahagyja a faggatózást.

– Gyere, sétáljunk egyet a parton, amíg Xena pihen! – indítványozta váratlanul a férfi.

– Talán fel kellene ébresztenünk – vélte Ria. – Azt terveztük, hogy meglátogatjuk édesanyátokat.

– Egy séta még belefér – biztosította Lys.

– Azért hagyok egy rövid üzenetet Xenának, hátha azalatt felébred – mondta a lány.

– Ne felejtss megemlíteni, hogy *együtt* megyünk – kötötte a lelkére jelentősegteljesen Lysandros.

A férfi teljes bizonyossággal tudta, hogy Ria eltitkol előle valamit. Már akkor tisztában volt vele, amikor meglátogatta a húgát a kórházban. Látta a nő szemében. Érezte a nyugtalanságából.

De itt a villában fényt fog deríteni erre a titokra, kerül, amibe kerül!

Meleg nyári nap volt, a nap magasan járt az égen, amikor elindultak a strand felé. Ria feltette a szalmakalapját, és Lysandros sejtette, hogy nemcsak a bőrét akarja óvni vele, hanem ezzel is távolságot akar tartani tőle.

Lys felvette a napszemüvegét. Talán nem is baj, ha nem ront ajtóstul a házba.

– Meséld el, mi történt a baleset napján – kérte a lányt.

– Már elmeséltem. Egy idegen autó áthajtott a piroson, nekiment Xena kocsijának, és felborította.

A férfi azonban nem erre volt kíváncsi.

– Pontosan tudom, hogyan történt maga a baleset – jegyezte meg ingerülten. Azt szeretne volna kideríteni, miért furikázott a húga egyedül a londoni éjszakában.

– Akkor miért kérdezed?

– Xena bátyja vagyok, és jogom van tudni, mi történt a baleset előtt.

Ria megtorpant, de nem a férfira nézett, hanem a nyílt tengert bámulta.

– Nincs mit mondanom.

Lys is megállt.

– Biztos, Ria?

Amikor a lány sóhajtott, Lysandros abban reménykedett, hogy végre közelebb jut az igazsághoz.

– Lehet, hogy másokat nagyon ügyesen manipulálsz, de velem ezzel sem mész – jelentette ki Ria. A könnyű szél meglebbentette a kalapját, mire gyorsan odakapott, hogy megfogja. A kék nyári ruha rásimult karcsú alakjára.

Lysandros azonban nem engedhette, hogy a vágy elterelje a figyelmét. Még nem.

– Manipuláció? Hogy jön ez ide?

– Mindenkit megpróbálsz manipulálni. Még Xenát is.

– Ezt határozottan visszautasítom! Amit Xenáért teszek, szeretetből teszem.

– Szeretetből? – ismételte Ria, miközben feladta a széllal szembeni harcot, és levette a szalmakalapot a fejről. – Nem hinném, hogy Lysandros Drakakis, a *Drakakis Shipping* tulajdonosa bármit is szeretetből csinálna.

Szavai feldühítették a férfit, de nem mutatta. Tisztában volt vele, hogy a kapcsolata a család nőtagjaival nem tökéletes, mert képtelen igazán mély érzelmi kapcsolatot kialakítani a nőekkel. Csakhogy mióta megismerte Riát, ebben már nem is volt annyira biztos.

– Mit tudsz te erről? A rokoni szeretet egészen más, mint a szerelmi kapcsolatok, amelyek a szenvedélyes testiségen alapulnak. Az egyiknek semmi köze a másikhoz.

Amikor Ria elvörösödött és elfordult, Lysandros elégedetten elmosolyodott. A szikrák még mindig pattognak köztük, ezt Ria sem tagadhatja...

– Te talán így látod – felelte a lány.

– Biztos az igazira vágysz, életed nagy szerelmére – fűzte tovább a szót a férfi. – Ezért hagytál faképnél?

Lys nem volt hozzászokva, hogy egy nő visszautasítsa. A kérdés mindig csak annyi volt, mikor történik meg a dolog. Ria azonban egyszerűen azt mondta, hogy nem akar találkozni vele. Ő volt az egyetlen, aki nem hódolt be neki azóta, hogy tizenkilenc évesen elvesztette a szüzességét.

– Igen, képzeld, az igazira várok, és ezért nem vagy a legjobb választás, tekintve a szívtipró múltadat. De most nem miattam vagyunk itt, hanem Xena miatt – emlékeztette a férfit Ria.

– Ami köztünk történt, már nem is számít?

A nő lesütötte a szemét.

– Számomra a Xenához fűződő barátság mindennél fontosabb. Nem teszem kockára amiatt, ami kettőnk közt volt.

A húga említése eszébe juttatta Lysandrosnak, mit kell elsősorban kiderítenie.

– Témánál vagyunk. Elárulnád végre, mi történt a baleset előtt?

– Nem hinném, hogy most ez a legfontosabb kérdés. Az a fő, hogy Xena mielőbb meggyógyuljon, és visszatérjen az emlékezete.

– Ebben egyetértünk. Éppen ezért fontos, hogy ne csak úgy tegyünk, mintha még együtt lennénk, hanem mutassuk ki Xena előtt, hogy szeretjük egymást.

– Hogy szeretjük egymást?! – ismételte feldúltan Ria. – Nem túlzás ez egy kicsit?

Lys tudta, hogy a húga abban reménykedik: egyszer végre ő is szerelmes lesz. Xena többször is az értésére adta, mennyire örülne, ha a bátyja és a barátnője egymásra találna. Lysandros nem akarta kiábrándítani, ezért nem említette, hogy ő nem vágyik tartós kapcsolatra. Ebben a mostani helyzetben pedig végképp nem szeretne volna elrontani a húga örömét.

– Xena nagyon szeretne boldognak látni minket. Talán ez megadja neki azt a biztonságérzetet,

amelyre szüksége van, hogy visszatérjen az emlékezete.

Ria szíve vadul vert. Elég lenne, ha csupán eljátszaná, hogy szerelmes Lysandrosba, csak hogy a férfi jelenlétében képtelen uralkodni magán.

Nagyot sóhajtott, és megpróbált túllépni a saját problémáin. Mi lesz, ha Xenának eszébe jut Ricardo és a férfi árulása? Hogyan fog reagálni, ha visszatérnek az emlékei?

– Mindent megtennék a barátnőmért, de az, hogy szerelmet tettek... hát...

– Mitől félsz, Ria?

– Semmitől. – A lány kényszerítette magát, hogy a férfi szemébe nézzen. Az, hogy védekeznie kell egy férfival szemben, felidézte a fejében azt az estét, amikor Hans megtámadta.

– Valóban? – kérdezte Lysandros mézédés hangon, és közelebb lépett hozzá.

Ria számított rá, hogy a férfi kisimít egy tincset az arcából, aztán lehajol, és megcsókolja. Egyrészt félt ettől, másrészt nagyon is vágyott rá.

Nem lehetsz az érzelmeid rabszolgája! – figyelmeztette magát. Ideje, hogy védekezni kezdjen a saját érzései ellen.

– Engem teszel felelőssé a húgod balesetéért? – tette fel a provokatív kérdést.

– Nincs rá szükség, te megteszed helyettem – felelte Lysandros, és áthatóan a lány szemébe nézett.

Ria még mindig hallani vélte barátnője kétségbeesett hangját a baleset estéjén, amikor azt mondta: *Ricardo nem akar látni többé. Visszamegy a feleségéhez, és rendbe akarja hozni a házasságát.*

– Ria! – Lys megfogta a karját, és maga felé fordította. Az érintéstől a lány egész testében megborzongott.

Hans támadása után nem vágyott egyetlen férfi érintésére sem, most mégis döbbenet konstatálta, hogy nem irtózik attól, ha Lysandros hozzáér, sőt.

– Mit titkolsz előlem?

– Amíg el nem eresztesz, egy szót sem szólok!

A férfi engedelmeskedett, de látszott rajta, hogy ugyanolyan gondterhelt a húga miatt, mint Ria.

– Sajnálom – mormolta.

– Remélem is! – dörzsölte meg a karját a lány, de nem a fájdalom miatt, hanem hogy elűzze az érintés emlékét.

Vajon Lys hinne neki, ha elmesélné, mit tett vele Hans? Lysandros olyan férfi, aki hozzá van szokva, hogy azonnal megkapja, amit akar. Nem is találhatna kevésbé hozzáillő párt, mint ő.

– Vissza kellene mennünk, hátha Xena már felébredt, és várja a találkozást – jegyezte meg.

Lys mondott valamit halkán görögül, ami leginkább káromkodásnak hangzott, aztán a lány szemébe nézett.

– Képtelen vagyok végignézni, hogy a húgom egyre boldogtalanabb lesz amiatt, mert semmire sem emlékszik. Muszáj segítened nekem, Ria!

Őszinte aggodalma mélyen megérintette a lány lelkét. Lysandros tényleg szereti a húgát.

– Ezért vagyok itt – felelte, és érezte, ahogy csökken az ellenállása.

A férfi most megfogta a kezét.

– Xenának igaza van, ugye?

Ria még a lélegzetét is visszafojtotta.

– Miben?

– Abban, hogy megőrülünk egymásért.

A lány szíve úgy dübörgött, hogy még a hullámok moraját is elnyomta. A férfi pedig folytatta:

– Semmivel sem győzhetjük meg jobban arról, hogy egy pár vagyunk, mint azzal, ha hagyjuk, hogy meglátsszon rajtunk ez a vonzalom.

Ria tisztában volt vele, hogy Xenát nemcsak a saját kapcsolatának kudarca teszi majd boldogtalaná, hanem az is, ha kiderülne, hogy ők ketten Lysandrosszal már nincsenek együtt.

– Kétlem, hogy be tudnánk csapni a húgodat – mondta kételkedve.

A következő pillanatban Lys megfogta a kezét, és simogatni kezdte.

– Xena mindent megtett, hogy összehozzon bennünket – jelentette ki magabiztosan –, úgyhogy hinni fog a saját szemének.

– És ha eszébe jut, hogy szétmentünk?

– Szerintem kezdjük azzal, hogy visszatérünk ahhoz a ponthoz, ahol a koncerted előtt tartottunk – javasolta a férfi.

– Szerintem ez képtelenség!

– Azt állítottad, mindent megtennél, hogy segíts Xenának – emlékeztette Lysandros. – Nem kell mást tennünk, mint hogy kimutatjuk a vonzalmunkat. Hiszen olyan közel voltunk ahhoz, hogy engedjünk a vágyainknak!

– De ez a vágy többé már nem létezik – állította Ria határozottan szánt hangon.

– Én ezt másképp látom. – A férfi csábítóan simogatta a hüvelykujjával a lány tenyerét, és ettől Riában fellángolt a régi szenvedély. – Szerintem igenis létezik, és te sem futhatsz el előle örökké.

Lysandros éberrel figyelte, ahogy Ria szemében a pánik kifejezése átadja a helyét a vágyénak. Nem hallotta a hullámok csapkodását, és nem vette észre a sirályok vijjogását sem.

Újra meg akarta csókolni ezt a nőt, érezni akarta telt ajka csodás ízét. Megint fel akarta ébreszteni a lányban a szenvedélyt, hogy megmutassa: olyan hatalmas, hogy úgysem képesek neki ellenállni.

– Nincs itt semmi, ami elől el kellene menekülnöm – állította Ria, de a hangja rekedtes volt, és nagyon szexi. Nyilvánvalóan ő is tudta, hogy hazudik, de még nem volt hajlandó beismerni.

Lys nagyon szerette volna megcsókolni, de nem engedhetett a kísértésnek. Vékony jégen táncolt, és nem akarta kockáztatni a végső sikert.

Egy hullám egészen a lábukig ért, így kénytelenek voltak arrébb sétálni.

– Nem hiszek neked, Ria.

– Pedig így van.

– Biztos vagy benne?

A férfi érezte, hogy a lány az első meggondolatlan mozdulatra visszahúzódna a csigaházába. Sebezhetőnek és elveszettnek tűnt.

Lysandros már nagyon bánta, hogy nem ragaszkodott hozzá, hogy Xena árulja el neki, miért hagyta ott Ria. Most pedig már késő.

Pedig évek óta először érzett rá reményt, hogy igazi, érzelmeken alapuló kapcsolatot alakítson ki egy nővel a futó kalandok helyett. Xena észrevette ezt, és rágta a fülét, hogy minél előbb jegyezze el a barátnőjét.

De aztán Ria meggondolta magát, és ő nem tudta az okát. Xena viszont igen.

Bárcsak kifaggatta volna a hűgát ahelyett, hogy sértett büszkeségét dédelgetve hazarepült Athénba, és a munkába temetkezett!

Azt sem tudja, mi bántja Xenát, ezért olyan fontos, hogy legalább ők ketten Riával ne nyugtalanítsák a beteget.

– Igen, biztos vagyok benne – szólalt most meg a lány, visszarángatva őt a jelenbe. – Semmi sincs már köztünk, Lysandros. Nem lett volna szabad belemennünk semmilyen kalandba.

– Miért mondod ezt? – ráncolta a homlokát a férfi.

– Mert túlságosan különbözőek vagyunk.

Lys azonban más véleményen volt.

– Xena szerint viszont tökéletesen összeillünk.

Hirtelen rádöbbsent valamire. A húga a rossz élményeit nyomja el azzal, hogy kitörli őket az emlékezetéből. Bármi is az oka, hogy Ria kiadta az útját, az csak valami rossz dolog lehet.

A lány szomorúan elmosolyodott.

– Xena álmvilágban él, ahol happy end és boldogság az élet. Ismered őt, nem?

Igen, ezzel Lys is tisztában volt. A húga már arról álmodozott, hogy ők ketten Riával mikor házasodnak össze végre.

– Igen, ismerem – bólintott. – Szereti kivetíteni az érzéseit másokra.

– És ezeknek sokszor semmi közük a valósághoz – tette hozzá Ria. – Nem gondolod, hogy jobban tennénk, ha megmondanánk neki az igazat?

– Nem, most még semmiképpen sem árulhatjuk el.

Lysandros tekintete végigvándorolt a lány karcsú alakján, érzéki száján, és alig tudott uralkodni magán. Annyira szerette volna a karjába kapni és megcsókolni!

Talán tényleg jobb, ha visszatérnek a villába, mielőtt elveszítené a fejét.

– Á, hát itt vagytok! – kiáltott fel Xena, amikor megpillantotta őket. – Gondolhattam volna, hogy élvezitek, hogy végre kettesben lehettek.

Ria udvariasan mosolygott, és nem tiltakozott. Odaszaladt a barátnőjéhez, és mindjárt jobban érezte magát, amint kikerült Lysandros búvóköréből.

– Azt akartuk, hogy kipihend magad – mondta a barátnőjének, és átölelte.

– Meg persze jó volt kettesben lenni egy kicsit – tette hozzá a férfi, és birtokló mozdulattal átkarolta Ria derekát.

– Valami titkokot van? – cukkolta őket Xena, mire Ria még a lélegzetét is visszafojtotta.

Vajon mennyit árul el neki Lysandros?

– Ugyan már, mi titkolnivalónk lenne? – adta vissza a labdát a férfi, és Ria melegséget érzett a szíve tájékán.

Akármilyen kemény üzletember is Lysandros, a húga pillanatok alatt az ujjá köré csavarja.

– Lysandros Drakakis, tisztán hallottam, amikor azt mondtad Riának: „Nem, most még semmiképpen sem árulhatjuk el.” Mit jelentsen ez?

– Nem kellene indulnunk? Édesanyátok már biztosan vár minket – próbálkozott Ria egy elterelő hadművelettel, ami persze nem vált be.

– A zsigereimben érzem, hogy valami elhallgattok előlem – kötötte az ebet a karóhoz Xena. – De esküszöm, kiderítem!

– Oké, hugi, de most már tényleg ideje indulnunk – mondta a férfi. – Tudod, hogy anya nem szereti, ha megvárjuk.

Ezután a két testvér görögül csevegett egy darabig, amiből Ria egy szót sem értett, de látta, hogy Xena egyre jobb kedvre derül.

– Anya nagyon fog örülni, hogy azt látja, jobban vagy – mondta Lys a húgának.

– És annak is, hogy lát benneteket, turbékoló gerlicék – ugratta őket Xena, miközben a csónakhoz mentek.

– Nem vagyunk turbékoló gerlicék! – tiltakozott Ria, mire a férfi figyelmeztető pillantást vetett rá.

Xena csak nevetett, és mondott valamit a bátyjának görögül. Akármi is volt, nem tetszett Lysandrosnak.

– Ne beszélj butaságokat! – intette a húgát, és Ria örült, hogy visszaváltak angolra.

Rövid hajókázás után megérkeztek, és Xena meg Lys anyja kitért karokkal jött eléjük. Miután megölelte őket, belekarolt a lányába, és elindultak a házba.

Ria időt akart hagyni anyának és lányának, hogy kettesben legyenek, így kissé lemaradva követte őket Lysandrosszal.

– Xena olyan boldognak tűnik – jegyezte meg, és ahogy a férfi szélfútta hajára, vonzó arcára nézett, elborította a szerelem.

– Talán túlságosan is – vélte a férfi talányosan.

Ria közben azon tűnődött, hogyhogy ilyen hevesen reagál a teste Lysre, holott Hans támadása után irtózott minden férfi érintésétől. Lehet, hogy leomlóban van a fal, amelyet védekezéskeppen épített maga köré?

Kár, hogy nem lehet visszaforgatni az idő kerekét. Ha megtehetné, nagyon is szívesen visszatérne a koncert délutánjára, hogy újra kezdjék az egészet, és Lys karjában töltsé az éjszakát.

Rádöbrent, hogy a férfi joggal dühös rá, és hirtelen elfogta a lelkifurdalás. Hiszen vonzódtak egymáshoz, és ő már kész volt neki ajándékozni az ártatlanságát! Aztán derült égből

villámcsapásként minden magyarázat nélkül faképnél hagyta Lysandrost, és még csak ürügyet sem keresett a viselkedésére.

Igen, tartozik neki a magyarázattal. De hogyan fogjon bele? Ráadásul pont most, amikor mindketten aggódnak Xena miatt...

Hans pár perc alatt mindent tönkretett, ami Lys és közte olyan varázslatosan indult. És amíg ő nem mondja el neki, mit élt át aznap este, nem folytathatják úgy, mintha mi sem történt volna.

De ehhez tökéletesen meg kell bíznia a férfiban, és ennek még nem érkezett el az ideje.

– Menjünk be – fordult Lys felé.

Odabent, Xena és az édesanyja társaságában sokkal jobban fogja érezni magát, mint ha kettesben marad Lysandrosszal.

Lys nézte, ahogy az anyja a karjába zárja Riát, és tört angolsággal, de annál szívélyesebben üdvözi. Fogalma sem volt, vajon a lány jelenlétéből arra következtet-e, hogy ők ketten egy pár, vagy ami még rosszabb: hogy hamarosan összeházasodnak.

Xena mindenesetre meg van győződve arról, hogy a barátnője nem csupán miatta jött velük Görögországba. Mi több, abban reménykedik, hogy ők ketten már a közös jövőt tervezgetik...

Ezt már a bátyja értésére is adta – szerencsére görögül, amiből Ria egy szót sem értett. Ez a téveszméje még annál is nyugtalanítóbb volt, mint az amnéziája.

Xena arra számít, hogy ő hamarosan megkéri Ria kezét, és ettől nagyon boldog.

– Nagyon szép lány – súgta oda neki görögül az anyja, kirángatva a töprengésből.

Lys követte a tekintetét, és ő is elgyönyörködött a látványban, ahogy a húga és Ria beszélgetnek, miközben vidáman nevetgélnek.

– Igen, az – hagyta helyben.

– Vigyázz, nehogy elveszítsd! – figyelmeztette az anyja.

Ahogy Lys ránézett, látta a reménykedő pillantásából, hogy osztja Xena meggyőződését az ő közelgő házasságáról.

– Csodás pár vagytok – tette hozzá az anyja mély sóhaj kíséretében, miután Xena és Ria elhagyta a helyiséget, hogy körbejárják a villát. – Ideje, hogy magad mögött hagyd a múltat, és családot alapíts. És Xenával úgy látjuk, hogy Ria lenne számodra a tökéletes feleség.

Lysandros bosszankodhatott volna, amiért a nők a háta mögött kibeszélik, ám erősebb volt benne a vágy, hogy együtt lehessen Riával. Muszáj kiderítenie, miért hagyta ott ez a fantasztikus nő a beteljesülés kapujában, mert akkor talán visszatérhetnek oda, ahonnan indultak.

– Beszéltek rólam Xenával? – fordult az anyjához, de a hangjában ezúttal nem volt szemrehányás.

– Hát persze – felelte a zavar legcsekélyebb jele nélkül az asszony. – És szerintem ideje lenne megkérned Ria kezét, már csak Xena kedvéért is.

Lys a fejét csóválta. Hogy kérhetné meg Ria kezét, ha nincsenek is együtt?

– Nincs gyűrűm – mondta kitérően.

– Akkor használd a nagygyűrűjét! – hallotta maga mögött Xena hangját, és ijedten megfordult. Szerencsére Ria még nem mutatkozott. – Már alig várom, hogy kimondja az igent!

Hogy a fenébe keveredjen ki ebből a kellemetlen helyzetből? Lys agya lázasan járt.

Még a fülében csengtek az orvos szavai: *A húga emlékezete vissza fog térni, csak biztosítsák neki a kellő nyugalmat. Mindenképp kerülniük kell, hogy bánat vagy megrázkódtatás érje.*

– Máris hozom! – jelentette ki izgatottan az anyja, és Lysandros pánikba esett. Esze ágában sem volt eljegyezni egy nőt, pláne nem feleségül venni.

Mi lenne, ha Xena kedvéért megkérném Ria kezét? Ebből még nem következik, hogy el is kell vennem...

Ezzel örömet szerezne a húgának, neki pedig lenne ideje kideríteni, mi történt Riával azon az ominózus estén. Talán együtt tölthetnek jó néhány szenvedélyes éjszakát is, úgy, ahogy azt annak idején tervezték...

– Megőriztem nagyanyád gyűrűjét, mert biztos voltam benne, hogy Kyrával ellentétben az Igazít nem akarod holmi puccos, új gyűrűvel lenyűgözni. És hidd el, Ria számodra az ideális feleség.

Az asszony szemében örömkönnnyek csillogtak, ahogy elhagyta a szobát. Lys a két lányra pillantott, akik azóta is derűsen fecserésztek. Xena lopott pillantásaiból azonban – melyeket a bátyjára vetett – egyértelmű volt, hogy arra vár, Lys itt és most megkéri Ria kezét.

De mi a helyzet Riával? Vajon belemegy a játékba a barátnője gyógyulása érdekében?

Nem maradt több ideje a fejtörésre, mert az anyja már vissza is tért egy bársonydobozkával, melyet átnyújtott a fiának. Utána csatlakozott a két fiatal nőhöz.

Ria mintha gondterheltnek tűnt volna, pedig nem sejtette, mi vár rá.

Lysandros ránézett a régi, kissé kopott dobozkára, és érezte, hogy az élete fordulóponthoz érkezett. Olyasmit készül tenni, amiről megfogadta, hogy soha nem kerül rá sor.

De most nem gondolhat erre! Tudatosítania kell magában, hogy ez az egész csak színjáték, ami Xena gyógyulását szolgálja.

– Szeretnék kérdezni tőled valamit, Ria – kezdte határozott hangon, ám a lelke mélyén nagyon is elbizonytalanodva.

Mi a fene ütött belé? Nap mint nap nagy horderejű döntéseket hoz, mégsem szokott habozni egy pillanatig sem.

Talán attól van, hogy egyszer már megégettem magam, gondolta.

– Gyerünk, Lysandros! – biztatta Xena széles mosollyal.

– Ria... – szólalt meg Lys, és a lány elé tartotta a felnyitott dobozt.

Xena ekkor boldogan felsikkantott, és a szája elé kapta a kezét. A férfi ebből már tudta, hogy helyesen cselekedett.

– Ria – futott neki újra, immár sokkal magabiztosabban. – Megtisztelnél azzal, hogy elfogadod ezt a gyűrűt, és a menyasszonyom leszel?

Könnyebb volt kimondania, mint ahogy képzelte.

Ria először döbbenet a gyűrűre meredt, aztán rá.

– De hát... – hebegte, aztán elhallgatott. A szobát megülte a várakozásteljes csend.

Lysandros megfogta a lány remegő kezét, és az ujjára húzta az antik gyűrűt. Ria pillantása pánikot és teljes értetlenséget tükrözött.

A férfi azonban nem hagyott neki időt.

– Ugye mostantól a menyasszonyom vagy?

3. FEJEZET

– Én... én... – dadogta Ria, mire Lys megszorította a kezét, és jelentőségteljesen nézett rá. A lány szíve vadul vert, és adrenalin száguldott az ereiben.

– Szeretném, ha viselnéd ezt a gyűrűt – mondta a férfi gyengéden.

– Tökéletesen illik az ujjadra! – tapsikolt örömeiben Xena. – Már olyan régóta vártam ezt a pillanatot!

Riát elhagyta a bátorsága. Még nagyobb csapdába került, mint amilyenbe már belesétált.

Lysandros várakozásteljesen nézett rá, Xena pedig magánkívül volt a boldogságtól. Ha most kikoszarzná a férfit, a barátnője depresszióba süllyedne. És az orvosok nyomatékosan figyelmeztették őket, hogy ezt el kell kerülni.

Ha viszont igent mond, akkor hivatalosan is Lysandros jegyese lesz. Ez sokkal több, mintha csak eljátszanák, hogy ők ketten egy pár.

Meg tudom csinálni... Xena kedvéért? Igent tudok mondani annak a férfinak, akibe beleszerettem... és akit még most is szeretek? Hiszen ez az egész csak színjáték!

Vajon a férfi komolyan gondolja a házassági ajánlatát, vagy csak Xena kedvéért csinálja? Minden bizonnyal ez utóbbiról van szó. De vajon kezdettől fogva ez volt a terve? Talán már a kórházban eldöntötte, amikor ragaszkodott hozzá, hogy ő is velük jöjjön Görögországba?

Mindenesetre Lysandrosnak figyelmeztetnie kellett volna!

Amikor Ria rádöbbsent, nem mondhat nemet anélkül, hogy ne veszélyeztetné Xena gyógyulását, egyre jobban feltámadt benne a düh.

– Ria... – nézett rá áthatóan Lys, de a hangja olyan reménykedő volt, mintha komolyan gondolná ezt az egészséget. – Mondj már valamit!

A lánynak egyetlen épkézláb gondolata sem volt, ráadásul nagyon zavarta a férfi közelsége.

– Én... nem tudom, mit mondhatnék...

– Dehogynem tudod! – sikkantotta Xena. – Mondj igent!

– Én is csak erre várok – vigyorodott el Lys, és Ria látta a szemében, tényleg feszülten várja, hogy ő végre megszólaljon.

– Titeket egymásnak teremtett az ég – folytatta Xena túláradó örömmel. – Már alig várom, hogy együtt tervezzük az eljegyzési partit és az esküvőt! Szerintem ez sokat fog segíteni abban is, hogy visszatérjen végre az emlékezetem.

Ria kétségbeesetten nézett Lysandrosra, akinek a szeme vidáman csillogott. *A gazember!*

Tudja, hogy ő képtelen lenne csalódást okozni Xenának, és ezzel veszélyeztetni a gyógyulását. Vagyis Lys nyert, és megint megkapta, amit akart!

– Nos, mit mondasz, Ria? – kérdezte a férfi, és finoman kisimított egy tincset Ria arcából. – Leszel a menyasszonyom?

– Hogy is mondhatnék nemet? – Ria mosolyt kényszerített az arcára, de erősen remélte, hogy Lysandros látja rajta, milyen dühös.

Xena és a mamája egymás szavába vágva, görögül beszélgettek, miközben hevesen gesztikuláltak. Ria biztos volt benne, hogy már az esküvő részleteit vitatják meg.

– Reméltem, hogy ezt fogod mondani.

Vajon csak képzelődik, vagy Lys hangjában tényleg megkönnyebbülés csengett?

Ria mély lélegzetet vett. Amikor belenézett a férfi szemébe, olyan szenvedélyt és vágyat látott, hogy már-már elhitte, hogy mindez igaz. Hogy Lysandros szereti őt, és vele akar élni.

De persze tudta, hogy nem így van. Mostantól még jobban kell vigyáznia, nehogy kimutassa az érzéseit, mert a végén még összetörik a szíve...

– Erre koccintanunk kell! – jelentette ki Xena, és az anyjához fordult. – Hagyjuk őket kettesben, mama, és hozzunk pezsgőt!